

ضدیتی اگر وجود دارد با اشغالگری است

ضدیتی اگر هست با اشغال و اشغال گری است؛ خواه وحوش صهیونیست غاصب باشند، خواه آسلاها و داشناک های ظالم. حمایتی هم اگر هست که هست از مردمانی است که ظالمانه از خانه و کاشانه خود آواره شده‌اند.

به گزارش آران نیوز به نقل از آناج؛ وحید رضازاده؛ باور اینکه روزگاری در اتمسفر جمهوری عزیز اسلامی به جایی خواهیم رسید که برای حمایت از مظلوم و محکوم ساختن اشغال و اشغالگری، اراده‌هایی هم وجود خواهد داشت که مثل آب خوردن انگ‌های مختلف را نثارت کنند حقیقتاً تلخ است و عجیب!

آقایان! دیپلماسی فعال هم سرمان نشود تاریخ که میدانیم. صدها هزار مسلمان مظلوم در همین صده شمسبی به گواه تاریخ از خانه‌ها و اراضی خود آواره شدند. مردمانی که به حُسن همجواری با ارامنه شهره بودند و نقل است به وقت محاربه، ارمنی‌های قره باغ با چشمانی اشکبار بدرقه‌شان کردند و اعلام برائت کردند از هرچه نژادپرستی؛ این چه وانفسایی است که امروز برای محکوم ساختن جنایات آن روزها و اوهام ارمنستان، متهم به تعصب کورکورانه شوی! اما داستان بالکل جور دیگری است کمی که خوب دقت کنید این شمايید که متعصبانه می‌نگرید نه حامیان آزادی قره باغ که خاک اسلام و است و بس. هرچند فضای رسانه‌ای و سمت و سو دادن‌ها به افکار عمومی در جوامع در حال رشد، هیچگاه متصلب و تک صدا نبوده و تضارب آرا اتفاقاً امری مترقی است، لیک تحیّر حقیر از آن روست که عده‌ای از دوستان، براحتی واژه و اصطلاحاتی می‌سازند که فضا را از گفتگو به تهمت پراکنی می‌کشاند.

بدیهی است مناقشه قره باغ با آن جزئیات ریز و درشت، محل تضارب و مناظره باشد؛ اما برادرانه خطاب به برخی دوستان، که به اخلاص ایشان در دفاع از آرمانهای خونریز انقلاب اسلامی اعتقاد قلبی داریم، عرضه می‌داریم که رفقا ممکن نیست شما بخاطر یک اختلاف نظر این تعداد از عزیزان را منحرف بشمارید.

ضدیتی اگر هست با اشغال و اشغال گری است؛ خواه وحوش صهیونیست غاصب باشند، خواه آسلاها و داشناک های ظالم. حمایتی هم اگر هست که هست از مردمانی است که ظالمانه از خانه و کاشانه خود آواره شده‌اند. همان مردمانی که با نام حسین(ع) اشک ریخته‌اند و بر سینه زده‌اند؛ همان مردمانی که انقلاب اسلامی را امید خود می‌دانسته‌اند. مردمانی از سلسله همان‌هایی که بر سنگ قبر خود نوشته‌اند «خمینی چی».